

Rozdział Pierwszy

„Prawo”

Wyobrażanie stwarza rzeczywistość

*Człowiek jest Całkowicie Wyobraźnią. Bóg
jest Człowiekiem, i istnieje w nas, a my
w Nim² (...) Wieczne Ciało Człowieka jest
Wyobraźnią i jest to Sam Bóg³.*

Blake

Celem pierwszej części tej książki jest to, by pokazać Wam, poprzez prawdziwe historie, jak wyobrażanie stwarza rzeczywistość. Nauka rozwija się dzięki hipotezom wstępnie testowanym, a następnie akceptowanym lub odrzucanym zgodnie z faktami doświadczeń.

² Por. W. Blake, *Annotations to Berkeley's „Siris”*, w: *Poetry and Prose of William Blake*, ed. G. Keynes, London 1946, s. 820, [dostęp w wersji elektronicznej: 12.01.2023 r., <https://archive.org/details/poetryandproseof030123mbp>] – przyp. red.

³ Por. tenże, *The Laocoon Group* [właśc. *Laocoön*], w: *Poetry and Prose of William Blake*, ed. G. Keynes, London 1946, s. 580, [dostęp w wersji elektronicznej: 12.01.2023 r., <https://archive.org/details/poetryandproseof030123mbp>] – przyp. red.

Dowiedzenia tego, że „wyobrażanie tworzy rzeczywistość” dokonuje się w ten sam sposób, na którym bazuje nauka – poprzez doświadczenie.

Świat, w którym żyjemy, jest światem wyobraźni. W zasadzie, samo życie jest aktywnością wyobrażeniową. „«Dla Blake’a» – pisał Profesor Morrison z Uniwersytetu w St. Andrews – «świat zapoczątkowany został przez boskie działanie, identyczne z tym, co sami znamy jako aktywność wyobraźni. Jego zadaniem było: otworzyć nieśmiertelne oczy człowieka do wewnątrz, wprost w świat myśli, w wieczność – ciągle poszerzające się łono Boga, Ludzkiej Wyobraźni»”⁴.

Nic nie pojawia się ani nie kontynuuje istnienia poprzez swoją własną moc. Wydarzenia następują, ponieważ odpowiednio ustabilizowana wyobrażeniowa aktywność tworzy je, a one kontynuują swój bieg tak długo, jak są przez nią podtrzymywane. „Sekret wyobrażania” – jak napisał Douglas Fawcett – „jest największym ze wszystkich zagadnień, do odkrycia którego dążą mistycy. Najwyższa moc, najwyższa mądrość i najwyższy zachwyt, przychodzą wraz z jego rozwiązaniem”⁵.

⁴ Por. cyt. za: E.D. Fawcett, *The Zermatt Dialogues*, London 1931, s. xxi, [dostęp w wersji elektronicznej: 12.01.2023 r., <https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.234022>] – przyp. red.

⁵ Por. tamże, s. 190 – przyp. red.

Gdy człowiek rozwiąże tę zagadkę wyobrażania, odkryje sekret przyczynowości, mianowicie: Wyobrażanie stwarza rzeczywistość. Człowiek, który jest świadomy tego, co sobie wyobraża, wie tym samym, co tworzy; w związku z tym zaczyna on coraz bardziej rozumieć, że ten teatr życia jest wyobrażeniowy, a nie fizyczny. Wszelkie działanie jest tak naprawdę wyobrażaniem. Przebudzona Wyobraźnia działa w wyznaczonym celu. Stwarza i zachowuje to, co pożądane oraz przekształca i niszczy to, co niepożądane.

Boskie wyobrażanie i ludzkie wyobrażanie nie są wcale dwoma siłami, lecz jedną. Właściwe rozróżnienie między tymi pozornie dwoma [siłami] leży nie w tym, za pomocą czego operują, lecz w stopniu intensywności operowania tą mocą. Podejmowany z wysoką intensywnością, akt wyobrażeniowy natychmiastowo staje się obiektywnym faktem, zaś przy niskiej intensywności jest on realizowany w procesie czasowym. Ale niezależnie od tego, czy wyobrażanie jest podejmowane z niską czy też z wysoką intensywnością, to jest ono „ostateczną zasadniczo nieobiektywną Rzeczywistością, z której obiekty wylewają się na wierzch, niczym nagle zachcianki”⁶. Żaden obiekt nie jest niezależny wobec wyobrażania na jakimś

⁶ Zob. cyt. za: E.D. Fawcett, *Oberland Dialogues*, London 1939, s. 76, [dostęp w wersji elektronicznej: 12.01.2023 r., <https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.190997>] – przyp. red.

poziomie czy też poziomach. Wszystko na świecie zawdzięcza swój charakter wyobrażeniu na którymś z jego wielu rozmaitych poziomów. „«Obiektywna rzeczywistość» – pisze Fichte – «produkowana jest wyłącznie poprzez wyobraźnię»”⁷. Obiekty wydają się być niezależne od naszej percepcji o nich i dlatego mamy w zwyczaju zapominać, że zawdzięczają one swoje pochodzenie wyobraźni. Świat, w którym żyjemy, jest światem wyobraźni i człowiek – poprzez swoje wyobrażeniowe akty – stwarza rzeczywistość i okoliczności swojego życia. I robi to zarówno świadomie, jak i nieświadomie.

Ludzie zwracają zbyt mało uwagi na ten bezcenny dar – na Ludzkie Wyobrażanie – i dar ten jest praktycznie bezużyteczny, o ile nie mamy świadomości jego posiadania i nie jesteśmy gotowi do jego użycia. Wszyscy ludzie mają moc stwarzania rzeczywistości, ale ta moc jest uśpiona, zupełnie jakby była martwa, gdy nie jest ona świadomie ćwiczona. Człowiek żyje w sercu kreacji – Ludzkiego Wyobrażania – nie orientując się, co ma w nim miejsce. Przyszłość nie będzie zasadniczo odbiegać od wyobrażeniowej aktywności człowieka; w związku z tym ten, kto na zawołanie potrafi przywoływać takie wyobrażeniowe akty, które go zadowolają, i dla kogo jego wyobrażona

⁷ Por. cyt. za: E.D. Fawcett, *The Zermatt Dialogues*, s. 81 – przyp. red.

wizja jest tak rzeczywista jak formy natury, ten jest panem swego losu.

Przyszłość jest wyobrażeniową aktywnością człowieka w jego marszu kreacji. Wyobrażanie jest stwarzającą mocą nie tylko dla poetów, artystów, aktorów czy mówców, ale także naukowców, wynalazców, kupców i rzemieślników. Oczywistym nadużyciem jest niepoohamowane tworzenie niemiłych obrazów, ale tak samo nadużyciem jest zbyt ich tłumienie, co wyjaławia i okrada człowieka z bogactwa doświadczeń.

Wyobrażanie dostarczające nowych rozwiązań dla coraz to bardziej złożonych problemów jest znacznie bardziej szlachetne niż uciekanie od nich. Życie jest ciągłym rozwiązywaniem nieustannie komplikującego się problemu. Wyobrażanie stwarza zdarzenia. Świat stwarzany ludzkim wyobrażaniem obejmuje niezliczoną ilość wojujących ze sobą przekonań, dlatego nigdy nie może istnieć całkowicie stabilny czy statyczny stan. Dzisiejsze wydarzenia muszą zakłócić wczorajszy porządek. Mężczyźni i kobiety, którzy umieją posługiwać się wyobraźnią, niezmiennie naruszają istniejący wcześniej porządek.

Nie klękaj przed dyktaturą faktów i nie akceptuj życia na podstawie świata zewnętrznego. Ustanów wyższość swoich wyobrażeniowych aktów nad faktami i podporządkuj im wszystkie inne rzeczy.